

D E K A N A R I E S

(Los Canarios . 1949)

Eenakter .

Dramatische komedie .

C É S A R R E N G I F O

(Venezuela)

Vertaling uit het Spaans :

HEDWIG COOREMANS

Ternatstraat 19,

1742 Sint-Katherina-Lombeek .

Okt. 1988, Villavicencio - Meta

COLOMBIA .

P E R S O N E N .

Tante MARCELLA .

SUAN .

HIJ .

S C E N E .

Een salon in een herenhuis .

Een balkon met uitzicht op de straat .

Tante Marcella plaatst een vaas met gladiolen op een hoektafeltje .

MARCELLA : Zo . Hier staan ze ongetwijfeld beter dan in het midden Keurig . Maar dat verklaart niet waarom ze me gladiolen van die kleur moest zenden . Ze passen absoluut niet bij de gordijnen . Wanneer zal Margarita eens leren de dingen naar behoren te doen ? Ze bestelt bloemen, maar vertelt er niet bij van welke soort of welke kleur . En dit is het resultaat .

Marcella gaat een stapje achteruit en bekijkt uitvoerig het salon .

MARCELLA : Zo is het goed . Keurig . Andere bloemen zouden natuurlijk beter gestaan hebben, maar kom ... Ik veronderstel niet dat er verder één detail onaangenaam overkomt . Alles is keurig in orde . Ik geloof niet dat het die heer zal tegenvallen . Zelfs al is hij erg extravagant naar ik hoorde .

Buiten horen we een vaag geroep . Marcella gaat naar het balkon en kijkt naar buiten . Dan komt ze terug naar het midden van de scène . Daarna gaat ze naar de vaas en verplaatst ze een centimetertje .

MARCELLA : Zo staan ze ongetwijfeld beter .

Beneden horen we een geluid, alsof er iets valt . Geïrriteerd draait Marcella zich naar het lawaai toe, maar een ogenblik later gaat al haar aandacht weer naar de kamer .

MARCELLA : Hoe kan je hier je kalmte bewaren ? Het is de schuld van die dienstmeisjes met hun eeuwig geklets dat ik zo nerveus ben .

Ze gaat weer naar het balkon en kijkt naar buiten . SUAN op . In de ene hand draagt ze een gouden vogelkooi en in de andere de staander voor de kooi . De kooi is echter leeg en het deurtje staat open .

SUAN : Ha, daar zijn de bloemen eindelijk ! Wat zijn ze mooi ! ... Mim of meer ... Maar die vaas is gewoon afschuwelijk . Waar kijkt u naar, tante ? Hebt u iets laten vallen ? Of bent u van plan zelf naar beneden te duiken ? (Lacht)

MARCELLA : Ik ben toch zo nerveus, kind . Telkens als ik iets ongevoons hoor, moet ik naar dat gebouw kijken .

SUAN : Blijf kalm, tante . Ze zullen het niet afbreken om u eer genoeg te doen . Hoewel ik evenmin begrijp waarom ze die instelling uitgerekend hier moesten bouwen . Als inwoners van deze wijk hadden we verzet moeten aantekenen .

MARCELLA : Zelfs mijn nachtrust wordt erdoor verstoord . Alleen het idee dat er gekken verblijven ...

SUAN : (Lachend) Niet overdrijven, tante . In het slechtste geval zijn het gedegenereerden of toxicomanen, zoals mama altijd zegt . Denk er niet meer aan . Zeg me liever waar ik die kooi plaats .

MARCELLA : Geef toe dat jij dit keer van het lotje getikt bent . Die kooi in het salon ! En leeg nog wel ! Mét de kanaries mocht ze gerust door het open raam gezien worden . Maar leeg ... Zonder kooi is de kamer immers veel soberder en eleganter . Je moeder heeft gezegd dat die heer erg elegant is en goede smaak heeft . En dat hij, ondanks het feit dat zijn excentriciteit hem zijn fortuin kostte, op de kleinste details let . Kind toch, wat zou hij zeggen over een lege kooi . Nee, dit kan gewoon niet .

SUAN : (Zet de kooi in de buurt van het balkon) Hier staat ze uitstekend . Nu ze leeg is valt ze des te meer op . En als hij zo excentriek is, zoals ze zeggen, waarom zou hij zich dan geshokeerd moeten voelen ? Trouwens, mij bevalt ze en dat is voldoende .

MARCELLA : Maar je mag toch niets aan het toeval overlaten om hem gunstig te stemmen ? Je ging toch akkoord dat hij een goede partij was ? Je ouders, en jij zelf ook, hebben hard moeten zoeken naar een heer met die naam . Ik ook trouwens . Kortom, iedereen in dit huis, waar het fortuin en het geluk op je wachten .

SUAN : Verkeerd . Ik ging niet akkoord . De hele toestand liet me gewoon koud . Wat kan het me schelen of papa en mama die of gene naam voor me uitkiezen ? Werd ik soms opgevoed om zelf beslissingen te treffen ? Een illustere naam uitzoeken is voor hen een prettige bezigheid . Voor mij verandert er niets . (Sluit het deurtje van de kooi)

MARCELLA : Wat interesseert je dan ? Maar goed, als je het weer beter weet ... En laat het deurtje gerust open, misschien keren de kanaries terug . Ze zeggen dat ze het buiten nooit kunnen gewoon worden .

SUAN ; Ik zag hoe ze wegvlogen . Het was uit wanhoop, uit angst . Waar zouden ze zijn ? Ach, wat staan we hier te kletsen ... Denkt u dat de gordijnen zo goed hangen ? Wacht, ik doe het wel . Het decor voor de grote jacht moet piekfijn opgesteld worden .

Suan neemt een stoel, gaat erop staan en herschikt het gordijn .

MARCELLA : Voorzichtig ! Je maakt de stoel vuil ! Jij met je manie voor details ! Ik zal vlug iemand zenden om hem af te stoffen . Trouwens, de hele kamer zit onder het stof . Verschrikkelijk ! Dat doet er me aan denken dat ik naar Mevrouw De Boevere moet . Ze zou het recept klaarleggen voor het dessert dat ik vanavond moet maken . 't Schijnt iets speciaals te zijn volgens je moeder .

SUAN : Voor mama is die heer net een prins . Waar is ze trouwens die fles champagne gaan kopen ? Aan het andere eind van de stad ? Vindt u niet dat de meubels moeten herschikt worden ?

Ze begint een paar meubels te herschikken .

MARCELLA : Kind toch . Op die manier staat alles zoals gisteren . Maar ik moet er echt vandoor . Doe wat je niet laten kunt, als je maar zorgt dat het huis niet op een uitverkoop lijkt wanneer meneer aanbelt . Want dan is je moeder in staat te sterven van een appelflawwte . Tot straks . (AF)

SUAN : (Neuriet een deuntje) Dat sigarenkistje mag hier niet blijven staan . Het komt precies van de vlooiemarkt . Waarom kocht ze geen gardenia's in plaats van gladiolen ? Die zouden beter passen bij mijn kleed . Als ik me straks klaarmaak, sprenkel ik er wat van die heerlijke parfum op die Carlos uit Londen meebracht . Als ik voor meneer de naam nu eens een exotische sfeer uit mijn mouw kon toveren ? Al bij al zou een beroemde naam me wel goed uitkomen . Naar het schijnt kun je het geld op die manier veel deftiger door deuren en vensters gooien . Maar zal IK de naam wel bevallen ? Geduldig wachten om de juiste partij in te pikken is wel een pikante aangelegenheid . Vooral als hij zijn neus laat zien voor de anderen de kans kregen hun netten uit te werpen . Maar die zullen zijn bijzondere gaven pas kennen als het te laat is . Hoe dan ook, het wordt een vrolijke bedoening, net zo konventioneel als de trouwpartijtjes tussen prins en prinsessen . Meneer weet-ik-veel, bent u bereid uw goede naam te schenken in ruil voor de dochter van magnaat hoe-heet-hij-ook-weer, met haar fortuin er gratis bovenop, zodat u in alle rust en vree verder extravagant kan doen . Ik ga deze kant uit, neemt u die kant . Het genoeg was wederzijds . Amen . Maar eer het zover is, blokletteren alle kranten over onze verloving en vooral -want dat is uiterst belangrijk- over mijn somptueus bruiloftskleed, speciaal voor de gelegenheid ontworpen door huis zus-en-zo ! Om de stambomem van de verschillende bruiloftsgasten en mijn ontroerende emoties niet te vergeten . Het wordt dus een boeiende bruiloft of anders gezegd : één grote leugen . Dat ik daarna door het leven moet, ongeacht of een echtgenoot of een hond een plaats in mijn hart inneemt, is van minder belang . En de kans bestaat evengoed dat hij Meneer Blauwbaard heet . Wat dan ? Pf ! Kan me geen barst schelen . Ik heb de centen en hij zal naar mijn pijpen dansen !

Hij komt binnen . Ziet er moe en opgewonden uit . Tamelijk slordig gekleed, maar niet té opvallend . Hij draagt geen hoed . In de hand heeft hij een rietje .

HIJ : Oef . Een massa trappen ! En wat een luxe . (kijkt rond)
Het enige wat ik echt nodig heb, is iets om op te zitten .
(Laat zich in de sofa vallen)

SUAN : (Verwonderd) Daar is hij eindelijk . Wel een rare manier om zijn entréé te maken ... En ik ben niet eens gekleed . Ze mochten me wel verwittigd hebben .

Ze gaat naar de bezoeker, die met het rietje in de hand klapt .

HIJ : Je mag naar het balkon gaan, als je dat beter vindt . Als je zin hebt om te zingen, doe gerust . Ik ben dol op prettige deuntjes . "Een mooie vrouw, zingend op het balkon", zou de titel kunnen zijn van een strofisch gedicht . Ik ben dol op gedichten . (Lacht) Goed, als je beter vindt van niet ! De hemel straalt eerder voor een drama ~~à~~ la Hollywood, vind je niet ?

SUAN merkt wel dat de man ongewoon opgewonden is en nogal onbehouwen heeft plaatsgenomen .

SUAN : Ik verwachtte u nog niet . Hebt u beneden niemand gezien ? Een schande u zo te moeten ontvangen, zonder me eerst om te kleden .

HIJ : Mij ontvangen ? Op een romantische manier ? Dan hou ik van een luchtige jurk, een balkon in een geur van kamperfoelie met koerende duiven . En de dame zelf, licht als een avondbriesje en ... Een kooi . Wat voor de duivel doet die kooi hier ? En zonder haar bewoners ? Kom me niet vertellen dat de vogeltjes van het balkon gesprongen zijn . Geweldig ! Dit is gewoon geweldig ! (Staat recht en neemt haar handen) En jij, jij bent ook geweldig ! Een prachtig poppetje, die een lege kooi bewaakt en langzaam veroudert, wachtend op de terugkeer van haar gevederde vriendjes . Geweldig ! Ik schrijf een verhaal over je . Ooit . Op een dag . Ik graveer het in een steen en die begraaft ik, opdat iemand -wie weet in welke eeuw- hem ontdekt . En hem leest . Dan ben jij als een nieuwe schone slaapster . (Gaat zitten en knoopt zijn hemd los)

SUAN : Heeft men u niet aangekondigd ? U deed me schrikken . En die kooi heb ik hier zopas neergezet . Gisteren zijn de kanaries weggevlogen .

HIJ : Heb jij bijgeval niet gezien hoe ze ontsnapten ? Zeg me eerlijk, liefje. (Neemt nogmaals haar handen) Benijdde je hen niet ? Toen ik die hoop ingewikkelde trappen beklom,

kreeg ik de indruk dat ik dieper en dieper binnendrong in een fantastische kooi . Ik begon zelfs al stillletjes te fluiten .(Doet het en lacht) En wat ontdek ik als ik deze kamer betreed ? Julia aan haar balkon, wachtend op... Waar is Romeo ? (Roept) Romeo ! (Lacht) Ach, ik praat als een gek . Zoiets bestaat immers niet meer ! Zelfs liefde vloog weg . Ontsnapte . Alleen beton, steen en mannen en vrouwen van deeg met hierboven een god als een reusachtige kapstok om ijdele hoop en angst aan op te hangen en hier beneden koning Poen . Een heerlijk leven voor de plasticinen beestjes . Maar jij droomt toch, nietwaar ? Je vliegt toch ook graag naar de hemel ? De duiven achterna, terwijl je hetzelfde geruis neuriet als de cipressen .

SUAN : Denkt u dat ik in staat ben te dromen ?

HIJ : Waarom zou je dat niet ? Je bent een tortelduif, opgesloten in een gouden kooi .

SUAN : Ze hadden mij verteld ... dat u ... En het klopt, u bent erg excentriek .

HIJ : Excentriek ? Wie is excentriek ? Ik heb gewoon willen leven als een mens . Meer niet . Weet je, soms besefte ik dat de hele maatschappij knettergek was . Kompleet stapel, zie je . En ik besloot dat ik eruit moest . En dat was erg gevaarlijk . Want ik wou leven als een mens . Dat vonden ze raar . Zij waren al lang vergeten wie ze vroeger waren . Ze leven uitsluitend om mekaar te vernietigen, mekaar op te vreten . (Lacht) Ik heb er eentje gekend ... Soms laat het geheugen me in de steek, weet je . Waar was dat ook weer ? ... Om 't even, doet er niet toe . Hij was alleszins zo fier als een gieter omdat hij 20 jaar lang -20 jaar van zijn unieke leven !- opgeofferd had aan een massa uiterst ingewikkelde berekeningen om de schootsafstand van een nieuw soort kanon te bepalen . Na die 20 jaar was zijn kanon natuurlijk hopeloos verouderd.(Lacht) Zoals je ziet was hij een perfecte idioot ! Een andere wou ... Waar hadden we het eigenlijk over ? Ach ja, de lege kooi . We zitten allemaal in een immense kooi . De vraag is hoe we eruit kunnen ontsnappen . En zeggen dat we miljoenen jaren nodig hadden om van een nietige amoëbe te worden wat we zijn : gek . Stapelgek ! Weet je, jouw vogeltjes bewaarden hun instinct naar vrijheid . En wij ?

SUAN : Zij hadden vleugels .

HIJ : Vleugels ? Ja ... Ik ben een vogel . Maar mijn vleugels zijn gebroken . Toch doe ik alsof ik ergens naartoe vlieg . Ik heb eens gedroomd dat ik op een plaats kwam waar ik duizenden lotgenoten ontmoette, die niet van steen en modder waren . Sindsdien blijf ik die plek zoeken . Ik moet absoluut eens roken . Eeuwen geleden . Zitten hier sigaretten in ? (Wijst naar het doosje)

SUAN biedt hem een sigaret en vuur aan . Hij rookt gretig .

SUAN : Ze hadden me al iets over u verteld, maar ik had er geen idee van dat ...ik bedoel ... dat u zo bent . Ik verwachtte een droogstoppel, een koude kikker, weet ik veel ... Iemand die bol staat van eigendunk en konventies . U lijkt me eerder een twintigjarige rebelse dichter .

HIJ : Ik heb grijze haren . Kijk maar . Vertel me Julia, heb jij er al aan gedacht te ontkiemen, open te bloeien ? Ik ben zeker van niet . In een kooi als deze moet zelfs het felste hart uitdrogen . Ik kan me voorstellen hoe het leven hier verloopt . Er is een heer, immens rijk en een dame, even immens rijk . Ze hebben een dochter -jij dus- die voor het uitstalraam ten huwelijk wordt aangeboden . Waar of niet . En al het overige -het leven tenslotte- wordt door koppelaars bedisseld . (Lacht) Ik heb die wereld goed gekend . Waar ben ik nu ?

SUAN : Hebt u veel reizen gemaakt ?

HIJ : Reizen ? Wie weet ? Iedereen hoopt dat hij op een dag een lange reis zal maken .

SUAN : Eigenaardig ... Dat heb ik ook al tegen mezelf gezegd, wanneer ik me als een pop door al deze gangen en trappen zag lopen . Wat is er buiten dit alles ? Buiten deze kille zekerheid die me omringt ? Is er meer dan het zakelijk egoïsme van papa ? Meer dan het hooghartig gepronk van mama ? Meer dan het dorre geknisper van geld ? Ik heb nooit een creatieve bezigheid gehad ...

HIJ : Ze spanden een reusachtig net kleintje . En jij zit er midden in . Ben je ooit al verliefd geweest ? Heb je ooit al gedroomd dat je in iemands armen wou wegsmelten ?

SUAN : Toen ik 13 was ... Daarna ... Wie zou er van mij meer willen houden dan van mijn fortuin ? Bestaat liefde binnen deze vergulde muren ? U ziet iedereen als wezens van modder en steen . Ik zie ze als poppen in een reusachtig marionettentheater waar ook ik deel van uitmaak . En als ik ooit bemind heb, was het met dezelfde artificiële overgave van een marionet, die door onzichtbare draden bewogen wordt . Ik heb altijd in verveling geleefd .

HIJ : Zo moet het gegaan zijn, mijn duifje . Maar waarom probeerde je het net niet te breken ? Om te ontsnappen .

SUAN : Waarom ? Ik ben een pop die haar doosje nodig heeft om uit te rusten, om zich goed te voelen . Trouwens, zou het de moeite lonen ?

HIJ : Er valt altijd een leven te ~~winnen~~ winnen . Luister schatje, nooit gaf ik het op in mijn droom te geloven . Er moet een land bestaan waar de mensen van vlees en bloed zijn en waar dromen toegelaten is . Liefje, ik schenk je mijn droom. Hé... maar nu snap ik het ! Je wacht op de ware Jacob . Waar of niet ? Een konventionele Jacob, een echte heer . Een van die tiepen die denken dat trouwen zich beperkt tot een uitgebreide ceremonie, waarbij 4 imbecielen ontroerd toekijken, terwijl een hoop andere imbecielen de bruiloftsmarsj meebrullen . (Lacht)

SUAN : Hebben ze u over mij verteld ?

HIJ : Over jou ? Wie weet ... Kijk duifje, je moet niet veronderstellen dat je een geval apart bent . Ook spirituele leegheid is gestandardiseerd . Denk je echt dat je iets meer of minder hebt dan -ik zeg zomaar iets- een was-machine ?

SUAN : De vergelijking is niet erg kies .

HIJ : Maar ze is oprecht . Wanneer ik door de stad kuier -wat ook eeuwen geleden is- geef ik er me rekenschap van dat deze monsterachtige god, die geld heet, de hele maatschappij veranderd heeft in een groteske machine . Iedereen is op zijn manier een radertje dat moet meedraaien om een andere te vermorzelen . Er zijn er die zich gedragen als hanen in een kippenhok . Ze pronken met hun mooiste veren en ze beseffen niet -de sukkel- dat de boer hen in het oog houdt om hen straks een kopje kleiner te maken .

SUAN : Zoiets had ik ook al gedacht . Maar er moet toch een manier bestaan om uit deze onzin te ontsnappen ? Is het niet mogelijk iedereen herop te voeden ? Te herscheppen ?

HIJ : Herscheppen ? Precies kindje, dat is het juiste woord . Met mij zouden ze ... Tja, wat zouden ze met mij kunnen doen ? (Lacht) Als ik een ster kon aanraken ... Het enige nuttige dat ik in mijn leven leerde was pottenbakken . Lang geleden ... Ik leerde het van een heel eenvoudig man . Hij wist wat leven was ... Weet je, misschien leren zulke mensen ons op een dag het geheim van het leven te doorgronden . Het geheim van het geluk en waarom zelfs niet van het werk van alle dag .

SUAN : Vechten ... Ik zou een doel moeten hebben . Een aansporing om ermee te beginnen ! Maar ik heb alles al, op dat ene na ... Hebt u het ooit gehad ? Al was het maar één keer ?

HIJ : Ik heb gezocht, maar ik botste op een muur . Ik verloor mijn gedachten in een boek met balansen . Wanneer was dat ook weer ... Debet en krediet ... debet en krediet ... Het net , de kooi ... Hoe wonderlijk ben jij toch ? Heb je niet begrepen hoe wonderlijk jij bent ? Eenvoudigweg wonderlijk . Jij bent zonder twijfel van vlees en bloed . Waaruit zou ik gemaakt zijn ? Ik heb ooit eens iets gelezen over een oude man, die dacht dat hij van glas was . Goed, wat mij betreft ben ik een vogel . Met gebroken vleugels . Ik beeld me in dat anderen wel kunnen vliegen . Weg uit het net . Wat is er met mijn hersenen gebeurd ? Ach schatje, jij staat op het punt verliefd te worden . Maar wie heeft je een hart aan te bieden dat zuiverder is dan de dageraad ?

SUAN : Weet u dat ik u verwachtte ?

HIJ : Mij ? (Lacht) Wat een idee, m'n duifje ! Jij verwacht een droom, meer niet . Maar ik ... ik sta voor een blinde muur . Wat zouden wij samen beginnen ?

SUAN : Uw droom zoeken . Geloof u niet dat hij echt is ? Ik wil ophouden te leven in deze broeikas . Ophouden te denken dat ik uitsluitend voor een bruidsschat geboren ben . Ik wil ophouden een nutteloos snuisterijtje te zijn .

HIJ : Ik ben altijd een achterlijke idioot geweest . Ik heb ooit gevochten om rijk te worden . Een boeiende bezigheid, weet je ... Ik werd er als het ware door verdoofd . Tot ik het eindelijk begon in te zien . En ik liet alles voor wat het was . Ik was het beu te leven als een os die voor zijn krib gebonden wordt . Ik ging weg . Op zoek naar iets dat waardevol was om voor te vechten . Zo kwam ik op een dag in een hoeve terecht waar een arme vrouw het leven geschonken had aan een kind . Ik besefte dat dit kind op dat ogenblik al opgekocht was door iemand die -wie weet waar- poen en kanonnen beheerde . Ik herinnerde me mijn droom ! En ik trok verder om een plaats te zoeken waar kinderen niet moeten geboren worden met een brandmerk op het voorhoofd of een onzichtbare ring door de neus . Maar ik bonkte op een muur . Debet en krediet . Debet en krediet ! (Lacht)

SUAN : U had tenminste een doel . Ik daarentegen ... Ik moet u iets bekennen . Stel u voor, ik was van plan u aan de haak te slaan, dank zij mijn vermogen . Omdat ik zo nodig uitgethuwelijkt moet worden . Een rijke erfgename moet immers gekoppeld worden met een beroemde naam . (Lacht)

Een excentrieke heer staat klaar om een welstellende dame uit te kiezen, maar hij is volkomen blut . En hier staat Suan ter beschikking . Suan... (Lacht) Hij is excentriek, zij is een blanco-cheque . Maar de rare snuiter, de koele kikker blijkt een waaier van deugden te bezitten . Hiermee bekoort hij het hart van Suan en doet het dromen . Zal ik zo wel met hem mogen trouwen ? Zie je niet Mefistofeles, dat de marionet dezelfde weg wil gaan ?

HIJ : Het is jammer dat ik je niet kan vergezellen . Mijn vleugels zijn gebroken . Ach liefje, plaats de zon in je vaandel en kom mijn droom veroveren . Hij is van jou . Want ik kan niet meer denken, weet je . Wat hebben die boeken me aangedaan ? Maar ik redde mijn droom van debet en krediet . Debet en krediet . (Lacht)

SUAN : Als ik arm was, zou u dan nog met me trouwen ?

HIJ : Trouwen ? Kinderen hebben voor een nieuwe wereld ? Prachtig zou dat zijn . Maar ik ben gekluisterd aan mijn muur liefje . Muurvast . Ga naar buiten, zoek iemand van vlees en bloed zoals jij en leef, lijd, geniet en glimlach . Ik kan niet meevliegen . Ik kan het gewoon niet ...

SUAN : (Roept) Ik zou vechten ! ... Vechten ? Ik ? Welke idealen had ik tot nu toe ? Wat heb ik verwezenlijkt ? Ze prop-ten me vol boekenwijsheid en keurige manieren met als enige doel een echtgenoot met naam te verwerven . En dan ? Ik ben een hol vat op een donkere wolk . Gisteren, toen de kanaries wegvlogen, heb ik de hemel op een andere manier gezien . Wanneer ik de mensen gehaast zie voorbijlopen, denk ik altijd dat ze een doel hebben . Misschien is dit niet zo . Maar één ding staat vast . Er bestaat een weg die we moeten zoeken . Waar denkt u aan ?

HIJ : Denken ? ... Ach ja ... Weet je liefje, dat er heel wat harten staan te popelen om jou te vergezellen ? Ooit was ik dichter en ik schreef: (Draagt voor) Het zuiderkruis gaat teloor . Liefde, eens vind ik uw spoor .

SUAN : Ik denk dat er een dag komt dat ik oprecht kan liefhebben . Want (Glimlacht) -hoe moet ik het zeggen- het is alsof een fluwelen bloem in mijn buik bloeit, alsof er vlinders rondvliegen . Maar zeg toch iets . Blijf niet zo stom, zo triest !

HIJ : Rustig kleintje ... Waarom zing je niet ? Liefde bereikt ons soms als een ver lied .

SUAN : En wie ter wereld luistert er naar ?

Langs het balkon horen we stemmen . Hij wordt onrustig .

HIJ : De dromers misschien ... Maar ik ... Dat boek ... Debet en krediet ... Wat wil je eigenlijk ? Ik heb geen weg, geen licht . Alleen een muur .

SUAN : Een muur ...

Pauze . Stilte .

Marcella plots op . Erg opgewonden . Als ze ziet wie er bij SUAN is, slaakt ze een gil . Ze weet niet of ze moet wegvluchten of naderen . Dan doet ze een teken en Suan komt naar haar toe . De bezoeker wordt onrustig en beweegt zich, langs de muur, naar het balkon .

MARCELLA : Suan ... Mijn god, kind ... Die daar, met dat gekke jasje ... Hij moet het zijn . Nee, hij is het zeker.

SUAN : Wie moet hij zijn ? Wat gebeurt er allemaal, tante ? Of is hij soms ... ?

MARCELLA : God Suan, mijn hart staat stil . Hij is het niet . De heer die we verwachtten zit in het blauwe salon . Deze hier is een gek . Ze zoeken hem . Hij ontsnapte vanmorgen uit het gesticht . Ze zoeken hem, politie, de mensen . God, dit overleef ik niet !

SUAN kijkt verschrikt naar de man . Hij is volledig in de war, beweegt zich schuw langs de muur naar het balkon toe .

SUAN : Dit kan niet ... Dit mag niet ... Een gek ? Nee, dat mag niet ...

Met opengesperde ogen fixeert de man Marcella . Beneden horen we stemmen .

HIJ : (Lacht) Jij bent de blikken-doosvrouw . De blikken-doosvrouw . Onder je tong tsjirpt een krekel .

MARCELLA : (Doodsbang) Ik moet hen roepen, ze moeten hem pakken . (ROept) Hierheen ! Hij is hier ! (Hysterisch) Hier ! Hier ! Hij is hier ! Pak hem !

SUAN : Een gek ? Hij , een gek ? (Tot Marcella) Zwijg ! Maar zwijg toch mens !

HIJ : (Kompleet overstuur) De blikken-doosvrouw ... De muur ... De muur en de duif ...

MARCELLA : (Hysterisch doorroepend) Kom naar boven ! Hij is hier !
Een-gevaarlijke gek ! (Enz ... Ze loopt af)

SUAN : Zwijs ! Zwijs verdomme !!

Ze klapt de deur dicht en wil ze op slot doen ! Zoekt de sleutel .
We horen Marcella gillend de trappen aflopen . SUAN zoekt de sleutel in een lade, vindt hem niet . Door haar onhandigheid valt een stoel om . De man ziet geen uitweg meer, klimt over het balkon en springt in de leegte . Geluid van de val . SUAN slaakt een luide gil en rent naar het balkon . Dan komt ze, wijkend, terug in de kamer, de handen voor het gezicht houdend .

SUAN ; Nee ...

Ze botst op de sofa en laat zich erin vallen . MARCELLA verschijnt

MARCELLA : (Opgewonden) Suan ! Hij heeft zich van het balkon gegooid, kindje . Afschuwelijk ! Het was een gek en hij heeft zich naar beneden gegooid ! (Naar balkon) Kijk, ze rapen hem op . Maar wat heb je ? Is er iets gebeurd ? Heeft hij je iets gedaan ? En Margarita en je papa zijn er niet ! En meneer wacht in het blauwe salon . Als hij maar niets gehoord heeft . De schande ! Hij wacht op je, Suan . Waarom huil je ? Alles is voorbij . Je loopt geen gevaar meer . Kindje toch, die gevaarlijke gek kon je wel vermoord hebben . Kalmeer je toch . Vergeet het hele voorval . We gaan je mooi maken . Droog je tranen, want meneer wacht beneden op je . Hij heeft een ruiker prachtige orchideeën meegebracht . Je zult zien hoe elegant hij is .

SUAN : (Handen voor het gelaat) Dat er niemand boven komt .
Niemand !

MARCELLA : Maak je geen zorgen . Niemand komt naar boven . Ik leg wel uit wat er gebeurd is . Bedaar nu meisje . Wat ben ik blij dat hij je niets misdaan heeft . Ik durf er niet aan denken . Het is een mirakel, een echt mirakel ! Kom nu .

SUAN : Dat hij naar de hel loopt met zijn verdomde orchideeën !
Ik wil hem niet zien ! Nooit ! Nooit ! Nooit !

MARCELLA : Maar Suan, zo iets zeg je niet . Zo ben jij nog nooit geweest .

SUAN : (Als in herinnering) Een droom ... Een ideaal ...
Een weg om te gaan, om te leven ... Ja, een duidelijke weg, een droom verwezenlijken . Een wereld, een plaats met mensen van vlees en bloed . Ophouden rook, steen, modder te zijn ...

MARCELLA : Wat zeg je toch meisje ? Kom tot jezelf Suan .

SUAN : (Raakt teder de kooi aan) Ik ben tot mezelf gekomen .
Dat is het net . Ik ben tot mezelf gekomen . Eindelijk ! Ik ben de oude Suan niet meer .

MARCELLA : Hoe ? Je bent de oude Suan niet meer ? Meisje toch, wie ben je dan wel ?

SUAN : Ja wie ? Misschien een kanarie ? Een kanarie die wil wegvliegen . Vluchten .

MARCELLA : (Naar de deur) Och och, met dat meisje is er iets mis . Ze lijkt wel gek ... Gek ! Och och ... (Af)

SUAN : Vluchten ... Vluchten, op zoek naar het leven ...

----- E I N D E -----